

[Kaj Poulsen]

nisteren har øjensynlig efterladt ministeren i en tilstand af indre oprør, hvad der er meget forståeligt. Det må være baggrunden for, at ministeren i sit svar overhovedet ikke går ind på mit velmotiverede spørgsmål om, hvilke retslige skridt over for bladet han agter at tage for at blive rensset. Derfor gentages mit spørgsmål herom, og jeg skal i øvrigt henvise til begrundelsen for mit spørgsmål nr. S 709.

Svar (20/2 85):

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Nul!

Supplerende besvarelse af skriftligt besvaret spørgsmål:

Ad spm. nr. S 294

Formanden:

Fra indenrigsministeren er modtaget supplerende svar på et af medlem af folketinget Anne Grete Holmsgård (VS) stillet spørgsmål.

Spørgsmålet, der sammen med begrundelsen og det foreløbige svar er optaget i Folketingsstidende foran, sp. 2833, var sålydende:

Til indenrigsministeren (16/11 84) af:

Anne Grete Holmsgård (VS):

»Vil ministeren bede sundhedsstyrelsen om at ændre tilskudsreglerne til tandbehandling, således at plastfyldninger bliver billigere end sølv(amalgam)fyldninger?«

Begrundelse

De fleste tandlæger er i dag enige om, at plastfyldninger til de fleste formål er bedre end amalgamfyldninger. Men da der ikke gives tilskud til plastfyldninger, er disse 4-5 gange så dyre for patienten som amalgamfyldninger. Dette er yderligere en særdeles bagvendt politik, idet amalgamfyldningerne er årsag til en meget væsentlig del af samfundets samlede forurening med kviksølv, jfr. miljøstyrelsens kviksølvrapport fra 1978.

Supplerende svar (13/2 85):

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Den 21. november 1984 afgav jeg et foreløbigt svar på det stillede spørgsmål, men lovede at vende tilbage med et supplerende svar, når der forelå en udtalelse fra sundhedsstyrelsen vedrørende den mere faglige del af spørgsmålet: plastfyldningers kontra sølvamalgamfyldningers anvendelighed.

Denne udtalelse foreligger nu, og jeg vedlægger en kopi til orientering.

På baggrund af sundhedsstyrelsens udtalelse kan det konkluderes, at plast- og amalgamfyldninger ikke kan erstatte hinanden, men har hver sit anvendelsesområde.

Som nævnt i det foreløbige svar yder sygesikringen tilskud til plastfyldninger, der svarer til sygesikringens betaling ved emaljementfyldninger, men mens der i overenskomsten er fastsat honorarer for emaljementfyldninger, er der ikke fastsat honorar i den gældende overenskomst for plastfyldninger. Der er således fri prisdannelse på markedet for plastfyldninger, og tandlægenes honorarer varierer en del fra tandlæge til tandlæge.

Da plastfyldninger efterhånden næsten helt har erstattet emaljementfyldninger, må man imidlertid forvente, at dette vil resultere i, at der vil blive fastsat honorarer for plastfyldninger i overenskomsten.

Det er imidlertid op til overenskomstparterne, dvs. sygesikringens forhandlingsudvalg og Dansk Tandlægeforening, at afgøre, hvilke honorarer der bør forhandles, men jeg har til orientering for parterne sendt en kopi af spørgsmålet samt min besvarelse.

Jeg har samtidig udtrykt håb om, at der må findes en løsning på problemet ved de forestående overenskomstforhandlinger.

Bilag

Sundhedsstyrelsen

Den 13. december 1984

Indenrigsministeriet.

Med oversendelsesskrivelse af 1. november 1984 (3.s. 5405-17/1984) har indenrigsministeriet anmodet sundhedsstyrelsen om en udtalelse i relation til et af folketingsmedlem Anne Grete Holmsgård stillet spørgsmål til indenrigsministeren vedrørende ændring af tilskudsreglerne til tandbehandling således, at